мъждукаща светлинка при всеки слаб повей.Но той бе дочакал.

Бурна радост ускори стъпките му.Искаше му се да тича,да вика да крещи.Виталиан бе тук !Той бе дошел! И Винитар можеше да му подаде неопетнена десница .Сълзи го задушиха.Спря се,предпазливо даде знак на следващата по сянка да се приближи.Пътят беше свободен.Оц е николко крачки и бяха да влезнат в двора му,зад високата сигурна ограда. А там беше вече сигурно.Хиви нямаше никому да се предадат.

Старата слага компреси на челото на болната.След това отива и завива малкия,който в съня си се беше отгърнал и прострял надиироко ръце.Също акто никога правеше баща му като малъкъ.Завивка не можеше да търпи на себе си.Тя подряза фитила на кандилото и се сгушн върху кебето край малкия.Задрема.Но изве нъхъ се сепна. Никакво необяснима тревога я дунеше.Нещо,Гореща хар посипа плещите й,по лицето и.Тя понечи да стане и изпие чашка студена вода.Ръката и спря,тъй както беше протегната към стомната.Сърцето и лудо заби.Вратата тихо се беше открехнала и нека на висока мъжка осанка спря на прага.Огледа се после забеляза старата жена и детето.Вдъ се още веднъж.Старата полека се изправи вдъхнала поглед в невероятното видение.

Изхлика едва чуто.Мъжът прекоси бързо стаята.Ръката и обви врата на сина,крепко,безумно.Сякаш се боеше да не сънува, да не го загуби отново.Той беше.Най-сетне беше си дошел!

Изведнъж Виталиан бурно се дръпна,стисна силно ръцете на старата:

-Мамо! Ти ли си,мамо! Какво правиш тук? Какво дириш при готите Каква си тук ? Слушни,роб?Мамо!

Старата Лупицина поклати гордо глава.Посочи към спящото дете:

- Гледам сина ти...

Истината не можеше да си промъкне път сред толкова бурни изживелици.Син? Сякаш мълния го прекоси.Синът на Хилде!

Той се обърна.Ръка вдигнатата завеса между двете стаи се вихдаше някакъ локе на което бе проснатата млада жена.Косите и бяха разпилени по светлото чело,по раменете.Тя отвори бавно очи и го погледна. Под трепкащата пламъче на зехтинения светилник зениците и станаха огромни,застинали в безумен ужас и безумно щастие.Устните и леко се разцвъкиха,тя пошепна никакво име.Нима мъртвите се връщаха от оназ свят? Или бе дошел да я вземе?

И тя загуби съзнание.